

GYERGYÓI ÚJSÁG

A MAGYAR PÁRT PROGRAMMJA ALAPJÁN.

Előfizetési árak:
Egy évre 200; felévre 100; negyedévre 50 Lei
Hirdetések milliméter díjszabás szerint.
Kéziratokat nem adunk vissza.

Felelősszerkesztő:
Dr. SÁNDORY MIHÁLY
Kiadó lapfőigazgató:
PUSKÁS J. ISTVÁN.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Regele Ferdinand-ut 33. sz. (Sándory-ház.)
Szerkesztőségi órák mindennap d. u. 2–3-ig.
Telefon: 14.

Bukarest, 1928. december hava.

Karácsonyi köszöntés.

Mikor e sorokat írom: szép tiszta hótakaró borítja a földet. Olyan fehér, olyan gyönyörű, hogy mindent megszépít, amire ráborul. De vajjon meddig lesz ilyen szüziiesen tiszta? Egy-két hét talán és a nagy-nagy fehérség undok sárrá, piszokká aljasodik.

En édes gyergyói, magyar testvéreim, tűnődve nézem a hópelyheket és Rátok gondolok, meg édes mindannyiunkra. A nagy harera gondolok, mely immár mögöttünk van és amelyben emberül helytállottunk. A magyar szív érzésére, jó szándékaira, amely meghozta a diadalt.

Olyan-e ez a mi magyar akarásunk, mint az a hódisz, amely most fölékesíti a várost és a tanyát és a mezőt és az erdőt? Olyan-e, amely ma megvan, tündöklően szép, de holnapra már elenyészik?

Isten őrizzen, hogy ilyen legyen. A választás napja ne legyen egyetlen nekibuzdulás, amelyet vészes tespedés követ. Olyan legyen a mi magyar érzésünk, mint a templom örökméce, amely szüntelenül világít és nem engedi ránk törni a rémes Sötétséget.

Hisz oly kevés, mit tőled ez a te magyarságod megkövetel, édes székely testvérem. Valahol azt mondtam egy beszédem során: egy liter bor árát se teszi ki, amit mi pénzálldozatban a Magyar Párt hivatól évenként kérnénk. És amilyen csekélyke az anyagi áldozat, ép olyan kevés az, amit munkában kérünk. Pedig még az a szót sem érdemlő áldozat is hiábavaló, ha kihál szívünkéből a végtelen szeretet, végtelen ragaszkodás a faj, a nyelv iránt. Ez se munkába, se pénzbe nem kerül, mégis minden adománynál értékeesebb. Jaj nekünk, jaj a magyarság szent ügyének, ha engedünk a maszlagos beszédnek, a gyűlölet szavának, a csábításnak, vagy izgatásnak és elhidegülünk nemzetünk, fajunk problémáitól. Ma tisztán és fehéren áll az erdélyi magyarság ország-világ előtt, de ha önnön fészket berutítja, olyan sorsra jut, mint a sárrá, piszokká aljasuló hólepel.

Necsak fölösleges filléreiteket hozzatok magyar nemzeti mivoltunk oltárára: a szíveiteket is vigyétek oda. Becsüljétek meg egymást. Szünjön meg végre átkos betegségünk, a szét-huzás, a szomszéd leszólása, a testvér gyalázása; hogyan várhatunk tiszteletet a nagy világtól, ha önnönmagunkat se tudjuk megbecsülni?

A szegény ne szidja a gazdagot, mert ezzel nem válik ő is gazdaggá. A munkás ne törjön kenyéradójára, mert annak pusztulása az ő romlását is maga után vonja. És értsük meg végre, hogy akár szegények, akár gazdagok, akár munkások, akár munkaadók vagyunk: mindannyian, mindnek fölül és elsősorban magyarok vagyunk, akik közösen boldogulunk, vagy közösen pusztulunk, mint ahogy a tulsó partról is egy kalap alá terelnek bennünket, egyforma érzéssel vannak irántunk, akár tetszik ez nekünk, akár nem.

A megváltó Szeretet és Békesség költözzék be szíveinkbe. Szálljunk magunkba az Ur születésének gyönyörű ünnepén.

Willer József dr.

Két bukás.

Csikmegyében fellépett a szenátor-választásokon, mindkét alkalommal, dr. Precup Emil, mint a nemzeti-parasztpárt hivatalos jelöltje. Megbukott mind a kétszer.

A szomszédos Udvarhelymegyében fellépett szenátorjelöltül Kecskeméti István, mint a nemzeti-parasztpárt hivatalos jelöltje. Megbukott, de csak egyszer és pedig azért, mert nem volt többször jelölve.

Ahogy így rápillantunk az eseményekre, két egyforma eset.

És mégis, nagy differenciákat találunk a kettő között, még akkor is, ha nem keressük őket.

Precup Emil mindenki, kivétel nélkül tiszteli — becsüli bukása után is. Semmivel sem lett kevesebb azért, hogy nem választottuk meg szenátorunknak s hogy Csikmegyét az öregek testületében Gyárfás Elemér és Pál Gábor képviselik. Ellenkezőleg, Precupnak csak becsületet szerzett miközöttünk tiszteletreméltó, tekintélyt követelő magatartása, hogy törvényes, rendes keretek között próbált partja megbízásából mandátumhoz jutni és miután ez nem sikerült neki, belenyugszik derűs kedélyével, nem is neheztel érte.

Kecskeméti István majdnem hasonló körülmények között bukott. Kevesebb szavazatot kapott valamivel, de ez nem számít. Nem olyan differencia, amely indokoltá tenné, hogy ő most szégyenkezve, lehorgasztott fővel, mintha — vérző orral, bujkálva bandukoljon el Udvarhelyről.

Más itt a különbség.

Hanem ott, hogy Precup Emil ro-

mán. Tíz éve tart ki jóban-rosszban a nemzetipárt mellett. Eddig ugyan csak a rosszban volt alkalma kitartani, jövőben talán másképp lesz.

Kecskeméti István pedig, a magyar néppárt elnöke, a nemzetipártnak aránylag egészen új szövetségese. Aki kijelentette volt, hogy a magyar egység érdekében nem áll szembe a Magyar Párt törekvéseivel, hogy azután mégis mandátumot vállaljon, szégyenszemre meghazudtolva pártját és önmagát.

Meg is volt a jutalma érte: Udvarhelymegye derék székely és magyar népe talán egyetlen szavazatot sem juttatott a magamagával se tisztában lévő fajárulónak, s a Magyar Párt jelöltjét kilencvenszázalékos többséggel hozta be a néhány száz román szavazattal szemben.

A különbség ez, s az eredmény se több, mint hogy Precup Emil szeretjük, tiszteljük, mint eddig, Kecskeméti pedig megvetjük és lenézzük, jobban, mint eddig.

Ha jól emlékszem, Ocskay brigádéros mondta valahol valamikor: Némettel kezdet fogok, labanccal soha.

Ma is éppen ilyen világ van.

S a magyar gondolkodása az azóta eltelt kétszáz és néhány esztendő alatt se változott egy cseppet se.

Csikvármegye

magyar lakosságához!

A képviselő és szenátor-választások tiszteletet, becsületet arattak az Országos Magyar Párt számára.

Tiszteletet nemcsak az ország határain belül, hanem a nagyvilágban is, ahol mindenfelé jóleső elismeréssel írnak és beszélnek a romániai magyarság összetartásáról és fegyelmességéről.

Büszkén és boldogan állapítjuk meg, hogy Csikvármegye magyarsága ezuttal is emberül helyt állott és megtartotta vezető helyét a magyar vármegyék soraiban. Itt adták le a legtöbb magyar szavazatot és itt értük el a legjobb százalékos eredményt. Mint az Országos Magyar Párt Csikvármegyei Tagozatának irányítói: Hálás szívvel mondunk köszönetet e fényes eredmény alkalmából mindazoknak, kiknek ez eredmény kivívásában részük vagyunk. Köszönjük a bizalmi férfiaknak önfeláldozó, kitartó munkásságát, köszönjük városok és falvak vezető férfiainak példás magatartását és megható, lelkes támogatását, de köszönjük a mi drága népünknek páratlan hűségét, józanságát, fajszeretét, amely nélkül a vezetők minden fáradozása hiábavalónak bizonyult volna.

Nem töltönnék azonban be vezértisztunket kellő komolysággal, ha az eredmények mérle-

Tekintse meg a „HANGYA” karácsonyi kirakatát!

gelésének e fontos órájában megállanánk a dicséret és elismerés szavainál, és nem mutatnánk rá olyan jelenségekre, amelyeket a választások során észleltünk és amelyek elmaradása még sokkal nagyobb diadalt biztosított volna számunkra. Ha nem voltunk képesek a harmadik képviselői mandátumot is megszerezni, ennek okait a következőkre vezethetjük vissza:

a) Választói jogosultsággal bíró párthiveink közül még igen sokan hiányoznak a választói listából és akit felvettek, azok közül is számosan nem vették ki idejekorán a szavazócédlájukat. A legnagyobb nyomatókkal kérünk mindenkit, akit illet, tegyen róla, hogy a legközelebbi alkalommal ne érhesse hasonló szemrehányás. Most folyik a választói névjegyzékek összeállítása, ellenőrizzük annak idején, vajjon nem maradtunk-e ki azokból, akár föl voltunk eddig véve, akár nem.

b) Az a körülmény, hogy 5600 szavazatnál többet elvesztettünk, fájdalmasan érint bennünket annyival inkább, mert ezt a veszteséget kellő körületekintéssel és figyelemmel elkerülhetők volna.

A kormányra leadott 2714 szavazat legnagyobb része köztünk élő román polgároktól került ugyan ki, mégis akadtak magyarok is, akik bedőltek a választás előtti napon itt járt Voicu és Dobrescu kormányférfiak ígéretésének. Csodálkozunk kell ezen annyival inkább, mert felelős tényezők ilyen felelőtlen eléggé súlyosan nem is jellemezhető kortestfogása már magában is gyanút kelthetett volna minden józan polgárban, hiszen tudnunk kell, hogy aki valóban segíteni akar rajtunk, aki őszintén óhajtja fájó sebeink begyógyulását, az bevárja az alkotó munka idejét, és nem önt csalóka reményeket a választási hangulattól fűtött lelkekbe. Különben rajta leszünk, hogy jogos törvényes igényeink a propaganda elűtével ne menjenek feledésbe, hanem érvényesüléshez jussanak.

c) Rossz lebélyegzés és szabálytalan összehajtás címen 1207 szavazatunkat megsemmisítették. Óriási szám ez, amely csak figyelemtelenségnek tulajdonítható. Még súlyosabb becsapás alá esik az Ávarescu pártra tévedésből leadott 704 szavazat, mert ezek nem csak a mi esélyeinket rontották, hanem egyúttal erősítették az ellentábor.

Egyre-másra kaptuk a hírt, a választások során, hogy pártunk tagjai összetévesztették a két párt hasonló jelét. Hogy e tévedés milyen súlyos következményekkel járt, azt ma már mindenki tudja. Hiszen, ha csak 400 ilyen tévedő magyar testvér helyesen szavaz, már megvan a harmadik mandátum is, és a kitűnő Bitay Árpád professzort is beviszik a parlamentbe!

d) Egyenesen megdöbbentő azonban a városi és falusi dolgozók, avagy nevezzük nevén a gyermeket: kommunisták listájára leadott szavazatok nagy száma (828). Mélyen megszorított bennünket, hogy oly sokan akadtak különösen Gyergyóban, kiket megszáditott az államfelforgató elemek undok hangu uszítása, népbolondítása, de úgy sejtjük, hogy ma már a megszáditottak is világosan látják munkájuk eredményét: hiszen egyebet el nem értek, mint azt, hogy elgáncsolták egy magyar képviselő beválasztását.

A mindenkori kormányok számára is intő tanulság a kommunisták előretörése és letörése. A nagyvárosokban mindenütt a Magyar Párt volt az, amely ellenzéki, de tisztességes hangú propagandájával lekötötte a magyar lelkeket, és nem engedte, hogy a mérgezett nyilak találjanak. Minden olyan hatalmi intézkedés, amely a Magyar Párt akciósabadságát bénítaná, végső elemzésben az államra is bajt hozna, mert a nagy magyar tömegek nem a román pártok, hanem az államot veszélyeztető kommunisták karjaiba vetnék magukat.

E tanulságok kötelezőszerű levonása után, már csak fokozottabb összetartásra és egymás iránti szeretetre kívánjuk inteni Csikvármegye jószándéku magyarságát. A községi tanácsok és közbirtokosságok körül még mindig sok a civódás, egyenetlenség. Már pedig ott, ahol a megértés nem tud tanyát verni: valószínűleg melegebbá képződik a konkolynak, me-

lyet sohase késtek közénk hinteni azok, akik a mi széthúzásunkból hasznot remélnek huzni, vagy attól erőnk elsorvadását várják. Magyar testvérek, ne vigyétek piacra belvillongásaitokat. Aki szomszédjára tör, az a közös szent ügynek válik — tán akaratlanul is — ellenségévé. Minden legapróbb kis ék, melyet soraink közé vernek, lapítja összetartásunkat és megnehezíti boldogulásunkat. Kérve kérünk benneteket, fontoljátok ezt meg és legyetek rajta, hogy a hibák kiküszöbölése folytán legközelebb még a mostaninál is fényesebb tanujelét adjuk érettségünknek és összetartásunknak.

A jó Isten áldja meg a mi tiszta szándékainkat, és öntsön mindannyiunknak testvéri szeretetet a békességnek ez örök szép ünnepén.

Csikszereda, 1928. december hó.

**Az Országos Magyar Párt
Csikmegyei Szervezetének Elnöksége.**

Szent István énekeskönyv kapható a SÁNDORY könyvkereskedésben.

Az Ipartestület Kultur-osztályának műkedvelői előadása.

Ritka szép előadásban volt része a közönségnek f. hó 16-án, mikor az Ipartestület kebelében megalakult műkedvelői gárda előadta Tóth Edének egyik örökbecsű darabját: a Tolonc-ot.

Az előadásnak erkölcsi értékét emelte az iparosságnak az a fenkölt gondolkodását eláruló cselekedete, hogy az előadás tiszta jövedelmét a helyi Árvaháznak ajánlotta fel.

Igy juttatott az Árvaháznak 5000 lejt karácsonyi ajándékul, a Szociális Misszió Társulatnak pedig 500 lejt.

A szereplők, kik mindannyian iparosok voltak és akik mindennap nehéz munkával szerzik meg mindennapi kenyerüket, tudtak időt szakítani maguknak arra, hogy érző szíveiket megszólaltatva, karácsonyra felöltöztessék az árvák didergő tagjait és hálaimára készítsék ezeket a kicsiny, háboru által szerencsétlenné lett apróságokat.

Azt mondják, minden a fejtől függ és ez most is bevált, mert ott, ahol az egyesület élén egy olyan tevékeny, jószívű és lelkű, sok kulturérzékkel megáldott elnök áll, mint az Ipartestület Kultur-osztályának élén Novák Béla, csakis szép és dicséretes lehet az eredmény is.

Köszönet és hála nekik az árvák nevében, köszönet és hála nekik a nagyközönség nevében nemcsak magáért az előadásért, hanem a példáért is, melyet statuáltak.

A női szereplők között minden dicséretet elsősorban érdemelnek meg Buzási Vilma, Nagy Istvánné és Pókay Margit, kik reményen felüli alakítást produkáltak.

Buzási Vilma kész tragika. Szimpatikus egyénisége, kedves, lágy, behízelgő hangja predestinálja erre a szerepkörre.

Nagy Istvánné Melles Mariska maga volt a természetesség, ami pedig legfőbb követelménye egy valódi színésznőnek.

A darab minden változatához érzékenyen hozzásimult, és igen sok derűs percet okozott talpraesettségével.

Pókay Margit, ez a fiatal kedves leányka, egy öreg, lelkileg és testileg összetört asszony minden lelki vívódását meg tudta alakítani és annál nagyobb dicséretére válik ez neki, mivel fiatal egyéniségének igen nehéz volt egy öreg asszony szerepkörébe magát beletalálnia és úgy beletalálnia, ahogy tényleg tette is.

Buzási Vilmának és neki együttes jeleneteit sok könnyező szem honorálta és ez nekik az igazi, valódi elismerés.

A női szerepek többi alakítóirol is csak a legnagyobb elismerés hangján beszélhetünk. Berecz Mariska, Blénessy Margitka, Szász Margitka, Nádý Irénke és Madaras Ácika, mind

teljes mértékben hozzájárultak a darab tökéletességéhez. Mindannyiuk megnyilatkozó tehetsége ezekben a kisebb szerepekben is szép műkedvelői jövőre jogosítanak.

A férfi szereplők között első helyen kell megemlítenünk ifj. Strasszer Józsefet és Buslig Vilmost, kik a maguk szerepkörükben műkedvelők között tökéleteset produkáltak.

Strasszer Józsefnek ezenkívül szép és kellemes hangja még jobban tökélyre emelte alakítását, Buslig Vilmos „Mravesák“-ja pedig jobb alakítást már nem is kívánhatott. Pedig igen nehéz, sokszor hálátlan szerepköre volt.

De ne felejtkezzünk meg városunk egyik legjobb komikusáról: Portik Lajosról sem, kinek már pusztá megjelenése is kacagókönynyeket fakaszt a nézők szemeiből. Portik a férfi szereplők között ugyanaz volt, mint a nők között Nagy Istvánné. A tragikus jelenetek által elérzékenyedett szíveket ők vidították fel egy-egy derűs percre.

Stengel János, Novák Vencel, Kercsó Sándor, Horváth Ferenc, Burján Vencel, Polgár László, László A. és Páll István mind-mind egy-egy láncszemei voltak az előadás sikerének.

A gyergyószentmiklósi Ipartestület Temetkezési Segélyosztályáról.

Az Ipartestület Temetkezési Segélyosztálya, mely nem régen alakult, f. hó 9-én tartotta meg első felügyelő-bizottsági gyűlését, mely alkalommal megállapítást nyert, hogy ez a nemes, emberbaráti intézmény, melynek célja, hogy tagjait egy-egy haláleset alkalmával megóvja a temetkezéssel járó anyagi megrázkódásoktól, biztos léptekkel halad kitűzött célja felé s máris szép eredményekkel dicsekedhetik. Az egyesületnek jelenleg 498 tagja van, kik közül 12 már elhalt, s ezek hozzátartozóinak az egyesület 59879 lejt fizetett ki.

A felügyelő-bizottság megállapította, hogy eddig beállási díjakból befolyt 59000 lejt, könyvecskék díjából 9960, temetkezési díjak befizetéséből 71640, egyebekben 3666, összesen 144.266 lejt. Az összes kifizetések és kiadások levonásával az egyesület jelenlegi pénztárárszáma 64622 lejt. Követelése van az egyesületnek hátralevő temetkezési díjakból 22425 lejt. Az egyesület pénztári kezelésének pontos és fizikai, valamint erkölcsi fáradságot nem kímélő vezetése Berkovits Lázár egyleti pénztárost dicséri, kinek a f. b. jegyzőkönyvileg szavazott elismerő köszönetet s felkérte a további lelkiismeretes munkálkodásra.

Az egyesület pontos elszámolása azon okból érdemel különösebb figyelmet, vajha városunk iparos és gazdálkodó társadalmába belátna ezen egyesület nemes és reális célját s a saját érdekükben minél számosabban lépne be annak tagjai közé. A temetkezésenkint fizetendő 15 lejt személyenkinti hozzájárulás oly minimális áldozat, hogy azt a legszegényebb ember is megfizetheti, hogy a maga, valamint családtagjai részére s nem tudni mikor s milyen anyagi körülmények között fogja élvezni ezen nemes ügy áldását, segítő támogatását, mert a tagok számának megfelelően az elhaltak hozzátartozói 5—10000 lejt temetkezési segélyben részesülnek, mihelyt az elhalálozás bekövetkezik. Természetesen az egyesület csak úgy tud ezen kötelezettségének eleget tenni, ha a halálesetenkénti díj pontos megfizetését a tagok erkölcsi kötelességüknek tekintik s azt pontosan teljesítik is, éppen ezért jelen alkalommal erre is felhívjuk a tagok figyelmét.

Napjainkban, amikor anyai életbiztosító intézet burjánzott fel, ahol esetről-esetre láthatunk visszaéléseket, a tagok befizetéseinek elszikkasztását, a biztosított összegek ki nem fizetését, elszámolását stb. s akadnak emberek, kik nagy megterhelhetéseket is képesek egy bizonytalan üzleti nyereszkesedési vágyak feláldozni akkor, amikor annak teljesítményében állandó kétség s aggodalom kíséri, — egy ilyen humanus és biztos erkölcsi és anyagi alapokon nyugvó helyi intézmény támogatása a magunk érdekében elsőrendű kötelesség annál inkább, mert csekély anyagi áldozatot követel.

Kérjük, hogy mindazok, kik ezen intézmény zászlója alá csoportosulni kívánnak, forduljanak felvilágosításért Berkovits Lázár egyetemi pénztároshoz, aki mindennemű felvilágosítást szívesen megad.

Támogassuk elsősorban önmagunkat s ne hagyjuk magunkat örökös bizonytalanságban s csalóka álmokért ne adjuk pénzünket elérhetetlen célokért idegen társaságoknak.

Gereöffy Csanád,
f. b. tag.

**Legszebb
karácsonyi ajándék
egy szép imakönyv.**
Nagy választékban kaphatók a
SÁNDORY könyvkereskedésben.

HIREK.

Kellemes karácsonyi ünnepeket kívánunk mindenkinek!

— **Választók figyelmébe!** Néhány nap áll csak még rendelkezésre, hogy akik a választói névjegyzékből bármi okból kimaradtak, a névjegyzékbe bejussanak. Az összmagyarság érdeke követeli, hogy minden magyar választójogosult polgár a névjegyzékbe felvéve legyen. Az összmagyarság ellen vét, aki a még rendelkezésre álló rövid időt fel nem használja arra, hogy magát a választók névjegyzékébe felvétesse. A jövő évi névjegyzékben a hiányok ez évi dec. 31-ig pótolhatók.

— **Fülöp József főállatorvos.** A földművelésügyi minisztérium Fülöp József gyergyószentmiklósi állatorvost főállatorvossá nevezte ki. Az előléptetés felett, mely lelkiismeretes és szorgalmas munka gyümölcse, örömmel fejezzük ki.

— **Noémi előadása.** Dr. Szalay Mátyásnak, a kiváló katolikus papköltőnek és írónak több helyen előadott s nagy sikert aratott „Noémi” című 3 felvonásos darabját január 5-én este fél 9 órai kezdettel a Laurentzi-szálló nagytermében elő fogja adni a helybeli Szociális Műszíj Társulat. A tiszta jövedelmet a zárda javára fogják adni. A rendezést Deér Kálmán bankigazgató ur vállalta, akinek szakavatottsága elég biztosíték az előadás sikerére. Ez uton is felhívjuk erre az előadásra az érdeklődők figyelmét. Kérjük a vidéki szociális szervezetek érdeklődését is, hogy e jótékony célú előadásunk nagy eredménnyel sikerüljön. Az előadás Petres Kálmán zárdaigazgató ur beszédével fog kezdődni.

— **Zsögön László tragikus halála.** Zsögön Zoltánt, a csikszeredai tanítóképző c. igazgatóját ismét súlyos csapás érte. Folyó hó 8-án váratlanul elvesztette László nevű fiát, aki a pécsi jogakadémiának volt hallgatója. A szép jövő előtt álló, tehetséges fiút Pécsen vakbélgyuladással operálták. Az operáció után 4 héttel beállott komplikációkba sok szenvedés után belepusztult. A Zsögön-család a nyáron a legnagyobb fiát vesztette el, a 21 éves Zsögön Zoltánt, aki Orsován a Dunába fuladt. Még be sem gyógyulhatott ezzel a tragédiával ért fájdalom, amikor most a második fiu haláláról érkezett lesújtó hír. A köztisztvisletben álló Zsögön-család fájdalmas tragédiájában a legőszintébb részvételt osztózik egész Csikmegye közönsége.

— **Huszezer lej adomány kath. napilapra.** Szabó György gyergyószentmiklósi főesperes egy kath. napilap megteremtésének céljaira 20 ezer lejt adott.

— **Szerenád Ditróban.** A Magyar Párt jelöltjei folyó év december 9-én délután 4 órakor tartották programbeszédeiket Ditróban, ahol a választók ragaszkodással s bizakodó lelkesedéssel fogadták őket.

Este, mikor remetei utjukból visszatértek,

a ditrói Magyar Párt elnökének, Liebl Ede bankigazgatónak voltak vendégei.

A ditrói dalárda ezt az alkalmat felhasználva, fáklyásmennettel vonult fel s kedves szerenáddal adott kifejezést ragaszkodásának és szeretetének a jelöltek iránt.

Az első énekszám elhangzása után dr. Puskás Levente, a dalárda elnöke üdvözölte jelöltek rövid, de igen ügyes beszédével, mely után Willér József képviselő lelkesítő szavakat intézve a dalárda tagjaihoz, meleg szavakkal mondott köszönetet a kitüntető figyelemért és ragaszkodásért. A magyarság vezéreit valóságosan ünnepték Ditróban. Így van ez jól! Ez erősíti továbbra is őket s nyújt nekik kitartást a fajunk érdekében kifejtendő munkában.

— **A csikszeredai róm. kath. főgimnázium igazgatójává** a főtanhatóság Papp János kézdivásárhelyi főgimn. tanárt nevezte ki.

— **A kamarák ipari és mezőgazdasági szenátorválasztása** december 19-én volt Galaccon. Deleanu mérnök liberális és Max Aușnit vezérigazgató nemzetipárti jelölt versenyeztek a kamarai ipari szenátorságért, a mezőgazdasági szenátorságért három jelölt vetélkedett. A jelöltek a küzdelem egyenlő eshetőségeit ismerve, a magyar tanácsosok támogatását kérték, kik egyöntetűen, mintha összebeszéltek volna, a nemzetipárti jelölteket támogatták szavazataikkal. Az izgalomban bővelkedő választási nap eredményeképpen mindkét helyre a nemzetipárti jelölteket választották szenátorrá. — Ujabb alkalom, amikor sok román győződött meg arról, hogy a magyarsággal mégis jó jöba lenni. A liberálisok Aușnit ellen főleg azzal agitáltak, hogy zsidó és keresztény ember nem szavazhat rá, ami azonban, mint a nemzetiségi gyűlölködés kiváló példája, a magyar választók nézetét inkább a nemzetipárti jelöltek mellett befolyásolta.

— **A gyergyószentmiklósi Ipartestület Kultur-osztálya** december hó 16-án tartott színelőadásának nyilvános elszámolása. Bevétel: jegyekből a pénztárhoz bejött 7200 lej, felülfizetésekből bejött 5395 lej. Összesen: 12.595 lej. Kiadások: adóban az eladott jegyek után 1835 lej, színpadi előkészületekre 1500 lej, terem és világításért 1760 lej, zenéért a próbákkal együtt 1000 lej, plakát és jegyekért 850 lej, plakát kihordásért 150 lej, összesen 7095 lej. Adomány: Árvaház részére átadtunk 5000 lejt, Misszióknak 500 lejt, összesen 5500 lej. Az Ipartestület Kultur-osztály műkedvelő tagjainak ez uton mondok hálás köszönetet, hogy megértették ezen ügy nagy fontosságát, nem sajnálva azon sok fáradságot, hogy a színdarabot igen szép sikerhez juttatták. Köszönetet mondok dr. Csiby Andor urnak a darab rendezéséért. Köszönetet mondok a pártoló nagyközönségnek, az Isten áldása sokszorosítsa meg azt az adományt, amit az árvák részére adtak. **Nová k Béla**, Kultur-osztály elnöke.

— **A gyergyószentmiklósi izraelita Nőegylet** vasárnap délután 5 órai kezdettel a Laurentzy színházteremben műsorral és tánccal egybekötött teadélutánt rendez. A tagokon kívül az Egyet vezetősege vendégeket is szívesen lát, kiket tekintettel arra, hogy külön meghívók helyben kibocsátva nem lesznek, ezuttal hív meg. Azonfelül, hogy a publikumnak kitűnő szórakozásban lesz része, megjelenésükkel nem csak célt is szolgálnak.

— **Postai közlemények.** December 15-től jan. 2-ig 50 százalékos tarifa engedménnyel feladhatók szorosan vett karácsonyi és újévi üdvözlő táviratok Csehszlovákiába és Angliába.

— **Vasuti baleset.** December 19-én Galócás és Toplica között egy tehervonat kisiklott. A pálya annyira megrongálódott, hogy a személyforgalmat még másnap is csak átszállással tudták lebonyolítani.

— **Autószerencsétlenségek.** Bajtalan Kálmán gyergyószentmiklósi autótulajdonost végzetes baleset érte. 18-án Szeredából jövet a Madéfalvi állomás kijáratánál a vasutkeresztelésen keresztül hajtott, amikor egy arra haladó vonatot, amelyet a házak miatt az országutról látni nem lehetett, az autóját elütött. A tulajdonos maga könnyebb sérülések árán menekült, felesége azonban medencecsonttörést szenvedett. Másik utasa is súlyosan sebesült. A gép teljesen tönkrement.

A nagyváradi Bőrdőndárugyár autója f. hó 19-én Maroshévízről Gyergyószentmiklósról jövet, Galócás közelében az egyik erős kanyarnál, mert az út sikos volt, fékezni nem tudott, nekiszaladt a kerítésnek. Komolyabb baj nem történt, mint apróbb sérülések.

Béres István szárhegyi autótulajdonos Szentdomokos közelében, kocsijának valamilyen kisebb hibáját javította, mikor valószínűleg vigyázatlanságból, benzintartálya begyulladt. Kiolgati megkísérelte ugyan, de nem sikerült. Gépe elégett.

* **Kiadó 2 szoba és konyhával bíró lakás** gyümölcsös kerttel. Értekezhetni Sántha Albert igazgató-tanítóval Gyergyószentmiklós.

* **Komplett hálószoba butor és jókarban** levő zongora eladó. Str. Reg. Ferdinand 14. 4-4

* **En is, te is, ő is,** meggyőződünk Balázs cipőinek olcsó és tartós voltáról. Egyedül nála lehet felelősség mellett cipőszükségletünket biztosítani. Olcsó és kifogástalan munka.

* **Eladó egy tizenhat kötetes Pallas lexikon,** megtekinthető a Sándory-nyomdában.

* **Vállalok:** függönyök, lámpaernyők és divánpárnák tervezését és montirozását jutányos árban. Vákár Elvira. 2-2

* **Ebédli és szobai butorokat keresek.** Cím a kiadóhivatalban. 2-2

Uj kánai csoda.

(Vagy a Zaki bácsi haragja.)

Még a régi jó időkben történt — amikor a medve nem volt „Nebántsvirág”, nem védte törvény, rendelet szurkos, sokszor bizony vértől köcsös szőrért és bőrért — a Gyergyószentmiklósi Vadásztársaság „Medvevadászatot” rendezett az újfalui havasokon szertelenül gyilkoló fejsze-csapások alatt kopaszodó jó öreg „Délhegyünk” északi oldalán.

Kétszeresen muszáj volt. Megkövetelte a vadászbecsület, de a felebaráti kötelesség és hogy szegény újfalui gazdák fellelegezhessenek egyszer a sok medveokozta vérengzés, károsodás alul.

Még alig világodott, amint a székely mondja: „nem is pitymallott” s már szívós, erős hegyi mokány lovak prűszkölve szállították fel „Libán” szép fehéren kigyózó vadregényes útján a halálosan komolynak látszó, de valójában örök humoru székely nimródokat.

Menetközben, ha a nehéz hegyi uton megállottak, szinte sablonos programszerűséggel, amíg a kocsisok meghuzogatták (valójában semmi hibát el nem követő) lovacskaik fülét, addig a pokoli flegmával rendelkező nimródok a 80 évek már régen fittyet hányó „Zaki bácsit” kezdték ki.

Érdekes jelensége az itteni vadászoknak, hogy összejöveteleik alkalmával vagy a nobilis elnök Lázár Gyula, vagy az örökös konkurenciamentes korelnök személye körül csoportosulnak. A fiatalok, a sziporkázó kedélyű öregek Zaki bácsi körül, míg a hivatalból és a természetszerűségéből komolyak a szeretetreméltó elnököt veszik körül. Ilyenkor aztán van keletje az öreg Zaki bácsinak, csipik jobbról, csipik balról, ugratják, huzzák, nyüvik, mint az utszéli borsót. „Látja Zaki bácsi!?” (az elnököt körülvevőkre mutatva), azoknak az uraknak nem is tetszik a korelnök köré gyűlni, azok egyre csak az elnököt zsongják körül.

— Ha ugy tetszik, hát csak tessék! Nekem nincs szükségem korteskedni. Én ellenem az egész vármegye is összefoghat, de kibuktatni nem lehet, mert a kort mézes-mázos szavakkal

**Uj órás és ékszerészüzlet
a Klein bodega mellett,**
hol különféle márkájú órák, ékszerek a
legszebb választékban kaphatók.

Javitások

12-1

a legjutányosabb áron készülnek.

Szíves pártfogást kér: **STEIN** órás és ékszerész.

megszerezni nem lehet, arra Matuzsálem módjára rá kell szolgálni. Elnököt minden ujjunkra kapunk egyet — a béles mellé könnyű éhes embert találni — de velem szemben korelnököt nevelni már elkéstek az urak. Akkor halok meg, amikor akarok s így addig leszek korelnök, ameddig akarok! Ha valakinek nem tetszem, tegyenek róla, oszlassák fel a társaságot. Hja kérem, velem kibabrálni nem lehet!

Óriási éljenzéssel fogadják Zaki bácsi kifakadását, mire az elnök körül csoportosultak is oda sompolyognak és hogy az ünneplés teljes legyen, maga az elnök is üdvözlí a örökös korelnököt. Most aztán a fiatalok is óvatosabban a csipkelődésben, mert ha elemébe jön, úgy visszakontráz, hogy a talált kolléga jövő hájtásig sem mossa le magáról.

Pokoli humor üdítő, eredetiség, sziporkázó szellemesség közepette érkezik meg „Osztojára” a vadászok hada. Itt már vége a komédiának. Zaki bácsi becsomagolja a korelnökséget és várja az elnöki intézkedést, melyet ellentmondás nélkül fogad mindenki. A „Kárpátok öre” misztikumával foglalja el helyét mindenki, csupa rend minden, élő pedantéria mindenki.

A közmondás szerint „Buza konkoly nélkül, öröm ürmön nélkül nincs” s midőn tovább fűzi, azt mondja még a nóta is „Minden nemzetségből kell egy rossznak lenni!” Hát bizony e vadásztársaság nemzetségből is kerekedett egy rossz, dacára a nagy rendnek és pedantériának.

Egy kolléga hajtás közben, dacára, hogy szigorú parancs volt „más egyébre nem lőni, mint medvére”, bebarangolt a hajtásba és el ejtett egy jókora hiuzt, melyről az értékes bundát hamarosan lehuzva, elrejtette.

Persze, ezzel a brutális merénnyel tönkre lett téve minden. A medvék vagy átugráltak a hajtáson, vagy más irányba menekültek, mint ahol őket vadászok várták.

A vadászok egy része előbb feketeföldig lehordva a hajtásba betörő társukat, boszusan távozott, másik része a „Libán útján” épült utásháznál befejező murira gyülekezett.

Általában mindan vadászatnak befejező része szokott a legjobb lenni. Így tartják a vadásztapasztalatok. A szűkre szabott utász szobából kettőt zsufolásig megtöltött a visszamaradott Nimród társaság. Elővette mindenki a maga szeredását s olyan csiklandós harapni valók kerültek elő, hogy láttára Éva anyánk érzése vett erőt a különben állhatatos Nimródokon.

A vadászatok ezen pontján Zaki bátyánk teljesen versenyen feül áll. Valóságos éléskamrárt tálalt fel, mellyel Amundsen harmadmagával körülutazta volna az északi sarkot. Volt ott füstölt kolbász, sonka, szalonna, malacpecsenye, szalámi, sajt, főtt tojás, alma, narancs, torma, tárkony, hagyma, paprika, bors és só, no meg innivaló is, amennyi csak kellett.

Zaki bátyánk, amikor mindent elő zedett, így szólt: „Tessék kollega urak közelebb jönni, amit itt előraktam, nem az enyém, az mindenkié. Magamnak a jogot csupán erre a 10 literes demionra (rámutat) tartom fenn, erre is csak azért, hogy ha elfogyasszuk az itt előszedett különböző lőréket, ezzel fogjuk elnyomtatni, hogy ez a vadászat örökre emlékezetes maradjon.”

Hatalmas éljenzés fogadta Zaki bácsi szavait és mintha semmi bosszantó nem történt volna a hajtásban, jóízűen ment a falatozás és nórára pendítően kocogtak a poharak.

Valósággal ünnepelték az öreg korelnököt. tőszit tőszitot ért, melyeken a hibák és erények egyformán előkerültek.

Mig Zaki bácsi el volt merülve az ünneplésben s kipirult arccal szónokolt, két fiatal kolléga asztala alul elcsente a demiont, s az utász segítségével üres üvegekbe átürítvén, a demiont jó havasi vízzel megtöltötték s finomra tört és szitált téglaporról addig szinesítették, amíg megfelelő enyedi borsint kapott. Közben mint saját borukat töltögették fel Zaki bácsinak és hallgatóinak, az oly nagyon megdicsért „gratissimét”, melyről Zaki bácsi, vesztére, rettentő lesajnálóan nyilatkozott. Ugymond, ha én a csinódi atyafiaknak ilyen bort mérnék ki, úgy

agyonvernének, mint a kutyát! Nálam csak ilyen bor járja ni!” — s ezzel elővette a visszacsempészett demiont s töltögetni kezdte a közelülő poharát, aztán átadta egy fiatal kollégának, hogy a távolabbi poharakat is megtöltse.

Amig a fiatal kolléga befejezte volna a töltést, Zaki bácsi beszólitotta a vendégfogadó utászt és saját poharát odanyújtván neki, így szólt a titokba beavatott s éppen ezért huzódzó utáshoz: „Jönn csak közelebb kedves barátom! csöppet se szerénykedjen, első mindig a házigazda! Semmi restelkedni valója nincs abban, hogy Isten csak utkaparónak teremtette és nem vadásznak! Mi magunkhoz emeljük őnt és úgy érezzük e pillanatban, hogy mindannyian egyformák vagyunk. Hajtsa fel e poharat a mi egészségünkre nyugodtan, bátran, mert mi jól tudjuk, hogy nem szokta a csizmaszárába tölteni

A kétségbeesett utász cinkosársai rábeszélő szemhunyorítására, hogy a turpisság ki ne derüljön, tüdejéből jól kifújván a levegőt, erős elhatározással a pohár tartalmát felhajtotta illetve szájába öntötte s ajkait jól összecusukva sarkon fordult, hogy hamarosan távozva kiöntse a téglaporos vizet. De utólérte a nemezis, Zaki bácsi elébe lépve kezit jól megrázva így szólt hozzá:

— Ez ünnepélyes pillanatban kijelentem jószágáért, hogy ne kellessen restelkednie, a Vadásztársaság tagjává avattatom, akár tud lőni, akár nem!

Ebben a pillanatban az ajkak felmondták a záró szolgálatot és az utász, hogy vadásszá avatása esetére lövőképességét bebizonyítsa, a szájüregébe összeszorított vizet nyitott ajkain át — akár csak az állatkerti elefánt az öt boszszantókra orrmányával rálövi az összegyülemlt esővizet — úgy fröcskendezte szembe Zaki bácsival a híres „gratissimét”.

Örület nagy kacagás fogadta a valóban cirkuszi jelenetet, de Zaki bácsi leintette a társaságot mondván: Ne nevéssenek ki egy szegény utkaparót uram, arról ő nem tehet, hogy az élet megtagadta tőle azon lehetőségeket, melyek közepette gyakorlott borivó lehetett volna. Hogy nem bírta meg e bort, csöppet se csudálkozzanak azon. Mindjárt lesznek itt még olyanok, akik hasonlóan járnak, mint ez utász. Ezt a bort jó koponya és gyomor kell hogy megbirja! De hogy megláthassam, ki a legény a gáton, fel azokkal a poharakkal! mindenki az utász, a mi szeretett jó vendégfogadó házigazdánk egészségére üritse!

Ezzel aztán mindenki felállt és magasra emelve poharát, harsányan megéljenezték az öreg Zaki bácsit, aki az ünnepeltetés boldogító hatása alatt, szinte kéjelegve hajította fel pohara tartalmát. De midőn esettinteni akart utánna édesen, gusztusosan, arca elkomorodott, homloka redői összefutottak, szemei kidülledtek, haja égnek állott, kezei ökölbe szorultak s elébb a poharat, aztán a demiont a sarokba vágva úgy, hogy darabokra törtek, olyant mondott, amit leírni még tintafestéket nem találtak.

Angi Balázs

A gheorgheni Ipartestülettől.

No. 398/1928.

Pályázati hirdetmény.

A gyergyószentmiklósi Ipartestület egy

küldönci

állásra pályázatot hirdet.

Pályázatok 1928. december 27-én déli 12 óráig az Ipartestület Elnökéhez beadandók.

A küldönc kötelességei, alkalmazásának feltételei, valamint fizetése és egyéb javadalmazására vonatkozó megállapodások az Ipartestület Elnökénél betekintheők.

Gheorgheni, 1928. december 16-án.

Az Ipartestület választmánya.

Primaria comunei Ditrău. Județul Ciuc.

No. 2862/1928.

Publicațiune de licitație.

Primaria comunei Ditrău aduce la cunostința generală, că in ziua de 22 Januarie 1929. orele 10 a. m. va ținea licitație publică cu oferte inchise și sigilate in localul primariei Ditrău pentru vânzarea lemnului de esență moale depe 10 jugere cad. aflato la hotarul comunei numit „Tászok” circa 150 metri cub.

Amatorii vor depune ofertele până la 15 Januarie 1929 dinpreuna cu garanția de 2000 Lei adecă Douămii Lei la primaria comunei Ditrău in numar sau efecte garantate de Stat.

Licitație va incepe dela 150 Lei de m. c. lemn in picioare.

La aceasta licitație se vor aplica sanctiunile art. 72—83. din legea asupra contabilității publice.

Supra oferte nu se primesc.

Condițiunile de licitație se pot vedea la Primaria comunei in timpul oarele de lucru.

Ditrău, la 19 Decembrie 1928.

Secretar,

Patka Francisc.

Primar,

Kovács Alois.

TUNGSRAM BARIUM CSÖVEK

BERKOVITSNÁL
GHEORGHENI.

Kiadó lakás!!

1 üzlethelyiség, 2 szoba, 1 konyha, 1 kamra, 1 pince és a szükséges mellék-helyiségekkel együtt 1929. január 1-től kiadó. Értekezni lehet Novák Béla tulajdonossal.

Szilági-szálloda,

kávéház és
étteremben

Szilveszter-estétől
mélyen leszállított árak.

Legolesőbb étkezés.
Családok találkozója
Minden este zene!!!

Legszebb kivitelben,

legelőnyösebb árban készít

mindennemű butort

Silló Árpád

műbutorasztalos Ditrău.